

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelv a gyakorlati megvalósításra vonatkozó jelentések egyszerűsítése és ésszerűsítése érdekében a 89/391/EGK tanácsi irányelv, az abban említett egyedi irányelvek, valamint a 83/477/EGK, 91/383/EGK, 92/29/EGK és 94/33/EK tanácsi irányelv módosításáról”

(COM(2006) 390 final – 2006/0127 (COD))

(2007/C 93/10)

2006. szeptember 20-án a Tanács úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a fenti tárgyban.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Foglalkoztatás- és szociálpolitika, uniós polgárság” szekció véleményét 2006. december 19-én elfogadta. (Előadó: Thomas Janson.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2007. január 17–18-án tartott 432. plenáris ülésén (a 2007. január 17-i ülésnapon) 150 szavazattal 1 ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 A munkahelyi egészségvédelem és a biztonság az EU hatáskörébe tartozik, és lényeges a szociális Európa, valamint a fenntartható versenyképesség szempontjából a belső piacon. Nem szabad, hogy a vállalatok a munkavállalók egészségét és biztonságát a verseny tényezőjének tekintsék, és ily módon kezeljék.

1.2 Jelenleg a gyakorlati végrehajtásról szóló tagállami jelentés elkészítésére számos irányelv kötelez. A meglévő rendelkezések a gyakorlati végrehajtásra vonatkozó jelentéseknek az Európai Bizottsághoz történő benyújtását különböző rendszerességgel írják elő (négy, illetve öt évente). Az Európai Bizottság javaslata ezeket az eltéréseket kívánja összehangolni és ésszerűsíteni azáltal, hogy ötévente egyetlen jelentés elkészítését írja elő az irányelvek gyakorlati végrehajtásáról.

1.3 Az EGSZB üdvözli az Európai Bizottság javaslatát. A jelentések elkészítése a nemzeti hatóságnak igen sok időbe került, és a javaslat nyilvánvaló idő- és pénzmegtakarításokat foglal magában.

1.4 A benyújtási határidők összehangolása és az összes jelentés egy összefüggő jelentésbe történő rendezése jobb áttekintést biztosít a nemzeti hatóságok számára. Egyben lehetőséget nyújt a különböző egészségügyi kockázatok közötti összefüggések jobb felmérésére. A tény, hogy szabályos időközönként jelentések készülnek az irányelvekben előírt, a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos intézkedések gyakorlati végrehajtásáról, lényeges segítséget jelent ahhoz, hogy át lehessen tekinteni az intézkedéseket és hatásait a munkavállalók egészségére és biztonságára az Európai Unióban. Az EGSZB mindazonáltal úgy véli, hogy az Európai Bizottság javaslatának arra kellene köteleznie a tagállamokat, hogy egyrészt konzultáljanak a szociális partnerekkel a jelentés valamennyi fejezetéről, mielőtt elküldik az Európai Bizottságnak, másrészt foglalják bele a jelentésbe a szociális partnerek nézőpontjait is.

1.5 A javaslat arról is gondoskodik, hogy nagyobb legyen az átláthatóság a polgárok és az érintettek számára. Ily módon Európa közelebb kerül a polgárokhoz és erősödik a demokrácia.

2. Indokolás

2.1 Az európai bizottsági közlemény összefoglalása

2.1.1 Az európai bizottsági javaslat célkitűzése, hogy egyszerűsítse és ésszerűsítse a munkavállalók munkahelyi biztonságára és egészségvédelmére vonatkozó közösségi irányelvek intézkedéseit, amelyek a tagállamok és az Európai Bizottság számára az irányelvek gyakorlati végrehajtásáról szóló jelentések elkészítését írják elő.

2.1.2 Jelenleg a gyakorlati végrehajtásról szóló tagállami jelentés elkészítésére számos irányelv kötelez. A meglévő rendelkezések a gyakorlati végrehajtásra vonatkozó jelentéseknek az Európai Bizottsághoz történő benyújtását különböző rendszerességgel írják elő (négy, illetve öt évente). Az Európai Bizottság javaslata ezeket az eltéréseket kívánja összehangolni és egyszerűsíteni azáltal, hogy ötévente egyetlen jelentés elkészítését írja elő az irányelvek gyakorlati végrehajtásra vonatkozóan, amely egy, az általános elveket és az összes irányelvre alkalmazható közös jellegzetességeket tartalmazó általános részből, valamint az egyedi irányelvek sajátos jellegzetességeire vonatkozó külön fejezetekből állna. Az első jelentés a 2007-től 2012-ig terjedő időszakra vonatkozik.

2.1.3 A gyakorlati végrehajtásról szóló tagállami jelentés elkészítését, amely az Európai Bizottság jelentésének egyik alapja, a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1989. június 12-i 89/391/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾, valamint az annak 16. cikk (1) bekezdése szerinti egyedi irányelvek⁽²⁾ írják elő. Három egyéb irányelv szintén előírja a jelentéseket⁽³⁾.

2.1.4 Az Európai Bizottság javaslata a kötelezettséget kiterjeszti arra a három irányelvre is, amely nem ír elő végrehajtási jelentést. Ez a három irányelv a következő: a munkájuk során azbeszttel kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló, 1983. szeptember 19-i 83/477/EGK tanácsi irányelv⁽⁴⁾, a munkájuk során biológiai anyagokkal kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló, 2000. szeptember 18-i 2000/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (hetedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében)⁽⁵⁾, és a munkájuk során rákkeltő anyagokkal és mutagénekkel kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló, 2004. április 29-i 2004/37/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (hatodik egyedi irányelv a 89/391/EGK tanácsi irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében)⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ HL L 183., 1989.6.29., 1. o.

⁽²⁾ A munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményekről szóló, 1989. november 30-i 89/654/EGK tanácsi irányelv (HL L 393., 1989.12.30., 1. o.), a munkavállalók által a munkájuk során használt munkaeszközök biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményeiről szóló, 1989. november 30-i 89/655/EGK tanácsi irányelv (HL L 393., 1989.12.30., 13. o.), a munkavállalók által a munkahelyen használt egyéni védőeszközök egészségvédelmi és biztonsági minimumkövetelményeiről szóló, 1989. november 30-i 89/656/EGK tanácsi irányelv (HL L 393., 1989.12.30., 18. o.), az elsősorban a munkavállalók hátsérülésének kockázatával járó kézi tehermozgatásra vonatkozó egészségvédelmi és biztonsági minimumkövetelményekről szóló, 1990. május 29-i 90/269/EGK tanácsi irányelv (HL L 156., 1990.6.21., 9. o.), a képernyő előtt végzett munka biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményeiről szóló, 1990. május 29-i 90/270/EGK tanácsi irányelv (HL L 156., 1990.6.21., 14. o.), az időszakos vagy helyileg változó építkezések biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményeinek végrehajtásáról szóló, 1992. június 24-i 92/57/EGK tanácsi irányelv (HL L 245., 1992.8.26., 6. o.), a munkahelyi biztonsági, illetve egészségvédelmi jelzésekre vonatkozó minimumkövetelményekről szóló, 1992. június 24-i 92/58/EGK tanácsi irányelv (HL L 245., 1992.8.26., 23. o.), a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1992. október 19-i 92/85/EGK tanácsi irányelv (HL L 348., 1992.11.28., 1. o.), az ásványi nyersanyagok fúrólyukon keresztül történő kitermelésével foglalkozó iparágakban dolgozó munkavállalók biztonsága és egészségvédelme javításának minimumkövetelményeiről szóló, 1992. november 3-i 92/91/EGK tanácsi irányelv (HL L 348., 1992.11.28., 9. o.), az ásványi nyersanyagok külszíni és felszín alatti kitermelésével foglalkozó iparágakban dolgozó munkavállalók biztonsága és egészségvédelme javításának minimumkövetelményeiről szóló, 1992. december 3-i 92/104/EGK tanácsi irányelv (HL L 404., 1992.12.31., 10. o.), a halászhajók fedélzetén végzett munka biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményeiről szóló, 1993. november 23-i 93/103/EGK tanácsi irányelv (HL L 307., 1993.12.13., 1. o.), a munkájuk során vegyi anyagokkal kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók egészségének és biztonságának védelméről szóló, 1998. április 7-i 98/24/EGK tanácsi irányelv (HL L 131., 1998.5.5., 11. o.), a robbanásveszélyes légkör kockázatának kitett munkavállalók biztonságának és egészségvédelmének javítására vonatkozó minimumkövetelményekről szóló, 1999. december 16-i 99/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 23., 2000.1.28., 57. o.), a munkavállalók fizikai tényezők (vibráció) hatásából keletkező kockázatoknak való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről szóló, 2002. június 25-i 2002/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 177., 2002.7.6., 13. o.), a munkavállalók fizikai tényezők (zaj) hatásának való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről szóló, 2003. február 6-i 2003/10/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 42., 2003.2.15., 38. o.), a munkavállalók fizikai tényezők (elektromágneses terek) hatásából keletkező kockázatoknak való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről szóló, 2004. április 29-i 2004/40/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 159., 2004.4.30., 1. o.), a munkavállalók fizikai tényezők hatásának való expozíciójára (mesterséges optikai sugárzás) vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről szóló, 2006. április 5-i 2006/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 114., 2006.4.27., 38. o.). Három e területre vonatkozó irányelv nem ír elő a gyakorlati végrehajtásra vonatkozó jelentéseket, nevezetesen: a munkájuk során azbeszttel kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló, 1983. szeptember 19-i 83/477/EGK tanácsi irányelv, a munkájuk során biológiai anyagokkal kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló, 2000. szeptember 18-i 2000/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (hetedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében), és a munkájuk során rákkeltő anyagokkal és mutagénekkel kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló, 2004. április 29-i 2004/37/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (hatodik egyedi irányelv a 89/391/EGK tanácsi irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében).

⁽³⁾ A határozott idejű vagy munkaerő-kölcsönzés céljából létesített munkaviszonyban álló munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségének javítását elősegítő intézkedések kiegészítéséről szóló, 1991. június 25-i 91/383/EGK tanácsi irányelv (HL L 206., 1991.7.29., 19. o.), a hajók fedélzetén a jobb orvosi ellátás biztosítását célzó biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményekről szóló, 1992. március 31-i 92/29/EGK tanácsi irányelv (HL L 113., 1992.4.30., 19. o.) valamint a fiatal személyek munkahelyi védelméről szóló, 1994. június 22-i 94/33/EK tanácsi irányelv (HL L 216., 1994.8.20., 12. o.) is.

⁽⁴⁾ HL L 263., 1983.9.24., 25. o.

⁽⁵⁾ HL L 262., 2000.10.17., 21. o.

⁽⁶⁾ HL L 229., 2004.6.29., 23. o.

2.2 Általános megjegyzések

2.2.1 A munkahelyi egészségvédelem és a biztonság az EU hatáskörébe tartozik, és lényeges a szociális Európa, valamint a fenntartható versenyképesség szempontjából a belső piacon. Nem szabad, hogy a vállalatok a munkavállalók egészségét és biztonságát a verseny egy tényezőjének tekintsék, és ily módon kezeljék.

2.2.2 Az EGSZB üdvözli az Európai Bizottság javaslatát, mely nyilvánvaló idő- és pénzmegtakarítást jelent a tagállamok számára. A jelentések elkészítése a nemzeti hatóságok részéről lényeges időbeli befektetést igényelt. Az irányelvenként különböző ütemezések miatt ma a jelentéseket gyakorlatilag folyamatosan készítik, mely indokolatlanul magas adminisztratív költségekhez vezet.

2.2.3 A benyújtási határidők összehangolása és az összes jelentés egy összefüggő jelentésbe történő rendezése jobb áttekintést biztosít a nemzeti hatóságok számára. Egyben lehetőséget nyújt a különböző egészségügyi kockázatok közötti összefüggések jobb felmérésére. A különböző egészségügyi és biztonsági problémák gyakran kapcsolódnak egymáshoz, és egy összefüggő jelentés összetettebb képet nyújt az irányelvek hatásainak összességéről. A tény, hogy szabályos időközönként jelentések készülnek az irányelvekben előírt, a munkahelyi egészséggel és biztonsággal kapcsolatos intézkedések gyakorlati végrehajtásáról, lényeges segítséget jelent ahhoz, hogy át lehessen tekinteni az intézkedéseket és hatásait a munkavállalók egészségére és biztonságára az Európai Unióban.

2.2.4 Az EGSZB mindazonáltal úgy véli, hogy az Európai Bizottság javaslatának arra kellene köteleznie a tagállamokat, hogy egyrészt konzultáljanak a szociális partnerekkel a jelentés valamennyi cikkéről, mielőtt elküldik az Európai Bizottságnak, másrészt foglalják bele a jelentésbe a szociális partnerek nézőpontjait is.

2.2.5 A javaslat arról is gondoskodik, hogy nagyobb legyen az átláthatóság a polgárok és az érintettek számára. Ily módon Európa közelebb kerül a polgárokhoz és erősödik a demokrácia.

Kelt Brüsszelben, 2007. január 17-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke

Dimitris DIMITRIADIS
